

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706
602, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru
susținerea acestei publicații, dar și pentru
activitățile culturale și filantropice ale parohiei,
primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

**Programe gratuite pentru copii,
elevi, studenți și tineri organizate în
parohia noastră**

Adresăm tuturor copiilor, elevilor,
studenților, tinerilor, precum și tuturor
persoanelor interesate, indiferent de vârstă,
invitația de a se înscrie la următoarele
activități:

- CLUBUL DE ȘAH
- MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi
de gimnaziu și liceu
- CURS gratuit de LIMBA ENGLEZĂ,

Condiții de înscriere și detalii:

- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție
o gamă largă de cărți religioase și de cultură
generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

- *Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
- *Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Croma Line
true colour

Târgul pentru Sănătatea Ta...
ECOAGRIS
BIOMA AGRICULTURE CO

4-6 Februarie
18-20 Februarie
4-6 Martie
15 - 17 Aprilie

Biserica Toma Cozma
str. Toma Cozma, nr. 41
Program de vizitare: zilnic, 10:00-18:00
Intrarea Liberă
Pentru detalii: 0751 218 834 / 0761 621 994
www.bioma.ro

Sponsor: Primăria Municipală Iași, MMB, neosim, DAS, ARTLUCE, GEOLOGIA, Asociația Toma Cozma, TVR, Ziarul de Iași, Radio Iași, Ziarul Lumina, JURNALUL CITY, SALON TV, SAPTE SĂPTĂMĂNI, Curierul, ziare.ro, ROL.ro, hit, Ferma, Recolite, AMOS NEWS

**Puteți Direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs.
pentru lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA "TOMA COZMA"**

2%

**Datele noastre necesare
pentru Completarea
Formularului 230 sunt:**

- Numele Asociației :
PAROHIA "TOMA
COZMA"
- CIF (Codul de

Identificare Fiscală): 11198095

- **Contul Organizației în format IBAN:** RO38 RZBR 0000
0600 0027 6450

- **ATENȚIE:** La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în
copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la
angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, 0761 621 994
- Direct la Pangarul bisericii

Parohia "TOMA COZMA" vă este un partener credibil !

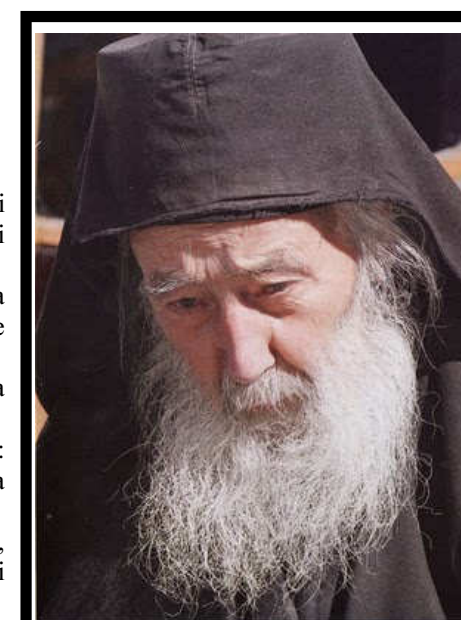
Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

Evangelia duminicii:
Înfricoșătoarea Judecată
(Matei XXV, 31-46)

31. Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale.
32. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre.
33. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga.
34. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.
35. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit;
36. Gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.
37. Atunci dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei?
38. Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat?
39. Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine?
40. Iar împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.
41. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.
42. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;
43. Străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat.
44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit?
45. El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.
46. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viața veșnică.

**Părintele
Petroniu Tănase
a trecut la cele
veșnice**

Martți, 22 februarie a.c., unul
dintre marii duhovnici ai
Ortodoxiei, părintele
protosinghel Petroniu Tănase a
plecat la Domnul. Fostul
egumen al Schitului românesc
Prodromu de la Muntele Athos
a fost un cunoscut duhovnic,
iubit de credincioși, atât în
România, cât și în Grecia.

(detalii în p.2)

SĂPTĂMÂNA ALBĂ Astăzi este Lăsatul secului de carne

De mâine intrăm în ultima săptămână pregătitoare, în care, consumând doar ouă, pește și lactate, ne pregătim progresiv pentru Postul Mare. Deși miercuri și vineri în această săptămână sunt notate cu „harți” în calendar, totuși după vechea tradiție din Palestina, în aceste două zile nici în mănăstiri nu se oficiază Sfânta Liturghie. Iar Sfântul Nichifor Mărturisitorul recomandă monahilor a mânca brânză și ouă doar după Vecernie, după apusul soarelui. De miercuri în această săptămână se introduce în pravila zilnică **Rugăciunea Sfântului Efreim Sirul**, pe care o puteți găsi în *Ceaslov* sau în *Cărțile de rugăciuni*. **Detalii asupra importanței acestei rugăciuni și a modului corect în care trebuie rostită au fost publicate în numărul 52 al Foii noastre, din data de 15.02.2004 (poate fi solicitat la pangar sau consultat pe site-ul parohiei www.parohiatomacozma.ro).**

- ♦ **Astăzi, duminică, 27 februarie, ora 8.00** – Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, cu pomenirile pentru cei răposați.

- ♦ **Tot astăzi la ora 17.00** – Slujba Paraclisului Maicii Domnului

- ♦ **Vineri, 4 martie, ora 17.00**—Slujba Sf. Maslu

- ♦ **Sâmbătă, 5 martie:**

- **Ora 7.00** – Utrenia, Sf. Liturghie și pomenirea morților

- **Ora 17.00**—Slujba Vecerniei

Slujba de pomenire din Joia Patimilor s-a transferat oficial, fiind însemnată și în calendar, sâmbătă, 5 martie, astfel încât să avem pomeniri în toate Sâmbetele din perioada Triodului, fără a mai stânjeni Săptămâna Patimilor Domnului.

Care sunt îndatoririle creștinești ale nașului de botez față de finul său și ale finului față de naș ?

Întrebarea este foarte interesantă deoarece face referire la îndatoririle creștinești. Din nefericire, în unele cazuri, exact aceste îndatoriri sunt uitate, iar nașul nu-și asumă decât grija de a procura lumânarea, cât mai frumos ornată, de a cumpăra cât mai multe haine și de a face față cât mai rezonabil la petrecerea ce va urma. Desigur, bucuria botezului presupune și o grijă pentru aspectul estetic, iar instituția nașiei are și aspect social, însă aceasta nu trebuie să umbrească sau să eclipseze valoarea spirituală a nașiei și mai cu seamă să o pună în antiteză cu aceasta, botezul devenind un stres financiar sau un moment de petrecere excesivă. Rolul nașului este acela al unui părinte spiritual care are datoria de a da mărturie pentru finul său, iar mărturia nu constă numai în rostirea Crezului și primirea în brațe a pruncului după întreita afundare, ci în aceea de mărturisitor și educator, formator, părinte spiritual care veghează la creșterea spirituală a finului, însoțindu-l pe

acesta în toate etapele sale spirituale și, așa cum este tradiția, fiindu-i alături chiar la cununia religioasă de mai târziu. Legătura dintre naș și fin nu este una conjuncturală, este permanentă, iar rudenia spirituală instituită prin Sfânta Taină a Botezului este la fel de importantă ca aceea dintre părinții trupești și prunc, instituindu-se aceleași grade de rudenie și impedimente la căsătorie până la gradul al III-lea. Nașul are bucuria de a fi părinte spiritual, dar și responsabilitatea vegherii permanente la creșterea spirituală a pruncului. Acest efort al nașului trebuie să primească răspuns din partea finului prin respectul pe care trebuie să-l poarte întreaga viață și prin modul de a apela la sfatul nașului și a urma îndemnul spiritual al acestuia. În mod cert, nașul va juca un rol important în formarea morală a celui botezat.

Cât privește respectul finilor față de nașii lor, se înțelege de la sine că dacă aceștia le sunt părinți spirituali, ei au datoria să asculte ca și de părinții lor biologici.

*Consemnare după www.basilica.ro
(continuare în numărul viitor)*

S-a stins o făclie luminoasă a duhovniciei ortodoxe

Părintele protosinghel Petroniu Tănase s-a născut în anul 1914, în comuna Fărcașa din județul Neamț. Pașii tinereții, îndrumați de râvnă dumnezeiască, l-au purtat la începuturi la Mănăstirea Neamț, unde s-a și călugărit. Din creierii munților moldavi a plecat apoi la Mănăstirea Antim din București, urmează cursurile Facultății de Teologie, a celei de Matematică și Filosofie, remarcându-se, deodată, ca un strălucit și smerit monah al Antimului. A fost membru al „Rugului Aprins” de la Mănăstirea Antim, ultimul bastion de rezistență al intelectualității creștine românești interbelice, distrus definitiv de regimul comunist la sfârșitul anilor 40, prin întemnițarea membrilor. Dornic de o viață spirituală intensă și netulburată, părintele Petroniu Tănase ajunge la Sfântul Munte în anul 1978. Odată cu venirea lui aici, obștea Schitului românesc Prodrumu se revigorează. Din anul 1984, părintele Petroniu Tănase este protosinghel, duhovnic și bibliotecar, făcând ca toate să respire românește, „simțindu-se duh românesc”. Printre cărțile scrise de duhovnicul Petroniu se numără: „Ușile pocăinței. Meditații duhovnicești la vremea Tridului”, apărută la Editura Trinitas, „Chemarea Sfintei Ortodoxii” și „Bine ești cuvântat, Doamne - meditații”, ambele apărute în anul 2006, la Editura Bizantina, București.

“Otrava păcatului, spunea Părintele Petroniu Tănase, nu se poate tăia cu apă de flori, trebuie leacuri puternice; nu cu jumătăți de măsură, ci cu luptă pe viață și pe moarte. Părinții Patericului spun «Dă voință și ia putere» și alta «Dă sânge și ia duh». Ești neputincios, dar Mântuitorul a venit tocmai pentru cei slabi și bolnavi. «Voiești să fii sănătos?», ne întrebă El. Trebuie să vrei din toată inima, dă voință și iei putere. Iei putere și rabzi necazurile, să te împotrivesți vrăjmașului, să nu cazi în luptă, că fără osteneală nu este mântuire; trebuie să dai sânge ca să iei duh. Harul întărește puterile slăbănogite de păcat, vindecă rănilor sufletești, dar ceea ce am stricat prin voia noastră, singuri trebuie să îndreptăm prin spovedanie curată, prin căință sinceră și prin fapte bune, prin post și rugăciune.

Dacă ne-a plăcut mincinoasa dulceață a păcatului, se cade să gustăm și amărăciunea cea dulce a leacului. Așa cum bolnavul rabdă operație, tăiere, leacuri amare, știind că acestea îi aduc mult dorita sănătate, așa cum răbdăm ostenelele postului în nădejdea că degrabă se apropie Paștile cele luminoase și vesele, tot așa să răbdăm și pătimirile cele curățitoare de păcat și mântuitoare, care ne învrednicesc de bucurie neîntreruptă și de Paștile cel veșnic, de strălucirea, mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit în necazuri și în toate felurile de chinuri”.

Consemnare după www.doxologia.ro

Întâmpinarea morții

Multe lucruri vrem să le aflăm și să le înțelegem dar mai ales vremea când va veni sfârșitul lumii. Apostolul Pavel, pentru a potoli această nepotrivită preocupare a noastră, scrie într-o epistolă de-a lui: „*Iar despre ani și despre vremi fraților, nu aveți nevoie să vă scriem noi, căci voi înșivă știți bine că precum un fur noaptea, așa vine ziua Domnului*” (I Tesaloniceni 5, 1-2).

Adică ce vom câștiga dacă știm când va fi a doua venire a Domnului? Spuneți-mi. Să ne închipuim că va veni după douăzeci de ani, sau după treizeci, sau după o sută. Ce însemnătate poate avea asta pentru noi? Nu cumva pentru fiecare dintre noi sfârșitul nu vine odată cu moartea lui? Așadar de ce-ți faci dureri de cap și te chinui să afli despre sfârșitul lumii? Din păcate, însă, așa cum se întâmplă și în multe alte împrejurări, când suntem nepăsători față de lucrurile care ne privesc direct și ne îndeletnicim cu treburile altora, nesocotind problemele noastre și îngrijindu-ne de cele străine, la fel și în cazul acesta; în loc ca fiecare să se intereseze de sfârșitul lui, vrem să aflăm în de-amănunt cum și când va veni sfârșitul obștesc al tuturor?

Dacă vreți să aflați de ce este necunoscut fiecăruia dintre noi sfârșitul vieții sale și de ce moartea vine pe neașteptate, ca un fur noaptea, vă voi spune, considerând că e drept să se întâmple așa. Așadar dacă fiecare dintre noi și-ar cunoaște clipa morții, nimeni nu s-ar îngriji să săvârșească fapte virtuozose cât trăiește, ci cunoscând care va fi ultima zi din viața sa, după ce mai întâi va face nenumărate rele, s-ar pocăi cu puțin înainte de a închide ochii și ar pleca spre viața de dincolo izbăvit de păcatele lui. Dacă acum, când frica și necunoașterea ceasului morții ne cutremură sufletele, după ce ne petrecem întreaga viață în păcat, cei mai mulți dintre noi abia în ultimele clipe ne hotărâm să ne pocăim, desigur dacă mai apucăm, care dintre noi s-ar mai îngriji de lucrarea virtuții, dacă am ști cu precizie când vom muri? N-am șovăi să săvârșim tot felul de lucruri până în ziua aceea. Ne-am răzbuna pe dușmani, am ucide pe cine vrem, ne-am satisface patimile sălbatică ale sufletului pe spinarea semenilor noștri, și după aceea, înainte de a muri... ne-am pocăi!

În afară de asta, nici fapte de jertfire de sine adevărate n-ar exista, nici oamenii cu suflet viteaz n-ar avea vreun merit, deoarece, când ar înfrunta cu curaj și neînfricare diferitele primejdii, și-ar îndreptăți curajul prin încredințarea că nu le-a .sosit ceasul morții. Încă și cei mai lași s-ar arunca fără șovăială în foc, știind că nu sunt în primejdie de a păți ceva rău. Căci cel care știe că-și poate pierde viața într-o primejdie și cu toate acestea nu șovăie să se expună acestei primejdii, își dovedește fără putință de îndoială vitejia și jertfirea de sine.

Cel ce are cu adevărat cugetul înțelept și este călăuzit de nădejdea bunătaților viitoare, nici moartea n-o consideră moarte. Adică dreptul, care umblă pe calea lui Dumnezeu și în fiecare zi așteaptă să intre în împărăția Lui, nu se tulbură, nu se cutremură, nu se necăjește atunci când se află față în față cu moartea, adică, de pildă, când îi moare vreo rudă sau vreun prieten. Căci știe că moartea, pentru cei care au trăit în virtute pe pământ, nu este decât trecerea într-o viață mai bună, călătorie într-un ținut frumos, cale ce duce la încununare. (...)

„Dar l-am pierdut pe scumpul meu copil”, va spune poate cineva, „în care mi-am pus atâta nădejde”. Și ce vrei să spui prin asta? Mulțumește-I lui Dumnezeu, Care ți-a luat copilul și atunci nu vei fi mai prejos de Avraam, care l-a dus pe fiul său Isaac ca să-l jertfească, după porunca dumnezeiască. Așa cum acela l-a oferit lui Dumnezeu fără murmur pe neprețuitul său fiu, așa să-l oferi și tu, și nu vei lua răsplată mai mică. Nu plânge, nu suspina, nu cârți. Spune ce a spus și fericitul Iov, când și-a pierdut toți copiii: „*Domnul a dat, Domnul a luat; cum l-a plăcut Domnului, așa s-a făcut; fie numele Domnului binecuvântat!*” (Iov 1, 21). Așa a zis și către femeia lui, prin aceste cuvinte care ne stârnesc admirația: „Dacă noi am primit din mâna Domnului pe cele bune, nu le vom primi și pe cele rele?” (Iov 2, 10). Așa să gândești și tu, de vreme ce copilul tău n-a căzut în mâinile vrăjmașului și uneltitorului, ci s-a dus aproape de Dumnezeu, Care-i poartă de grijă mai mult ca tine și Care cunoaște interesul lui mai bine ca tine. Privește câți copii care trăiesc acum au făcut din viața părinților lor un martiriu.

„Pe copiii buni nu-i vezi?”, mă vei întreba. Și-ți răspund. Îi văd și pe ei, însă starea în care se află copilul tău este mai sigură decât a lor. Poate că acum sunt bine, însă sfârșitul lor este necunoscut. Ție nu-ți mai e teamă ^ pentru copilul tău, ca nu cumva să pătească ceva sau nu cumva s-o ia pe un drum greșit. De aceea, îți spun din nou, nu mai jeli. Să-L slăvești doar pe Domnul, cum a făcut Iov.

„Și cum să nu plâng”, vei spune, „nu vezi că nu mai sunt tată?” Ce cuvinte sunt acestea? Nu cumva ți-ai pierdut copilul? Nu l-ai pierdut, ci poate că acum a devenit și mai sigur al tău. N-ai încetat să fii tată. Acum ești ceva mai mult - nu mai ești tatăl unui copil muritor, ci al unei ființe nemuritoare! Să nu crezi că ți-ai pierdut cu adevărat copilul pentru că nu mai este lângă tine. Așa cum ar fi continuat să fie copilul tău dacă ar fi plecat într-o țară îndepărtată, la fel și acum, când a plecat spre cer.

Sfântul Ioan Gură de Aur, *Problemele vieții*, Editura Cartea Ortodoxă, pp.89-90, 95-96